

זהר:

אמר רבי חייא, כתוב (קהלת א) אין כל חדש פחת הושם, וכך נ שירה זו היא חדש, והיא מחת הושם, שהרי פחת הושם היא, וממי היא? זו הלבנה. ואז יש חדש פחת הושם. מה הטעם? משום כי נפלאות עשה. ומה הם הנפלאות? זה שכתוב הושעה לו ימינו וזרוע קדשו. הושעה לו, את מי? את אותה הדרגה שאמרה את השירה זו, משום שביהם נסכה בימין ובשמאל. הושעה לו ימינו, ודאי לאוותה הדרגה של הפזמור זהה. מפי? בזמנ שיקומו מתי עולם ויתעוררו מן העפר, ואז יהיה חדש מה שלא עשה בעולם הנה.

רבי יוסי אמר, בזמנ שעשה מקודש ברוך הוא נקומות בעולם בשכיל ישראל, אז אמר נשירה (הו), שהרי אמר לך יתעוררו מן העפר המותים של העולם ותחדש העולם בזמנים שלם, שלא היה נבראה שהפעות שלט בעולם, מושם שהחחש (נ"א ברת ומיתה בעלה ויתUPER חוויא מעלה רגעים) גרים מות וערר בהנש מהעלם שהוא גרען גרים מות בעולם לפל, וננטמא העולם וגחצכו פניו.

בא ראה, כתוב (בראשית ו) לאיבָה אשית בינה וביין האשה. מה זה ואיבָה? בפתוק (איוב ט) חלפו עם אניות אבה. שהנה פמה אניות אניות אבה. נפרדות משותות בתוך הים וספינות משותות בתוך הים הנadol, ויש אניות וספינות נפרדות זו מזו. ואוון האניות שהנחות הנה שט בתוכן, נקראות אניות אבה.

בינה וביין האשה - זו אשה יראת ה. ובין זרעך - אלו שאר עמים עובדי עבדות כובדים וממלכות. ובין זרעך - אלו ישראל. הוא ישופך ראש - זה המקודש ברוך

זהר:

אמר רבי חייא כתיב, (קהלת א) אין כל חדש פחת הושם. והכא שירתא דא אידי חדש וアイיה פחת הושם, דהא תחות שמשא להו. ומאי איהו דא סירה, וכדין הוי חדש פחת הושם. Mai טעמא בגין כי נפלאות עשה. ומאן איבין נפלאות, האי דכתיב הושעה לו ימינו וזרוע קדשו. הושעה לו. למאן (דף כד ע"א) לההוא דרגא דאמר שירתא דא, בגין דבאו אסתטמיך בימינא ובشمאל. הושעה לו ימינו, ודאי לההוא דרגא דהאי מזמור, אימתי בזמנא דיקומון מתי עלמא ויתערין מעפרא, כדין יהא חדש מה דלא אטעbid בהאי עלמא.

רבי יוסי אמר בזמנא דיעבד חדש בריך הוא נוקמין בעלם בגיןיהו דישראלי, כדין יתאמր שירתא, דהא לבתר יתערין מעפרא מתי עלמא ויתחרש עלמא בקיום שלים דלא ליהני (בקורתה רשליט מותא בעלה בני רחויא) (נ"א ברת ומיתה בעלה ויתUPER חוויא מעלה רגעים) גרים מותא בעלם לא סתאב עלמא ואותה שיר אנטופוי.

הא חייז, כתיב, (בראשית ו) וアイיבָה אשית בינה וביין האשה. Mai וアイיבָה כדכתיב (איוב ט) חלפו עם אניות אבה. דהא כמה ארבעין שטאן גו ימְא רֶבֶא, ואית ארבעין וספין מתפרקן דא מון דא. ואינון ארבעין דהאי נחש שאט בגויהו אקרזון אניות אבה.

בינה וביין האשה. דא אשה יראת זי. וביין זרעך, אלין שאר עמין עובדי עבודת כובדים וממלכות. ובין זרעך, אלין ישראל. הוא ישופך ראש, דא חדש בריך הוא דזמין לבערא ליה מעלם דכתיב, (ישעה כה) בלע